

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/240/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014200317
Dátum vydania rozhodnutia:	04.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014200317.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: V. I., bytom Y., právne zastúpený advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Brösl s.r.o., so sídlom Štúrova 27, Košice proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-21/2014-P zo dňa 18. februára 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/41/2014-47 zo dňa 9. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/41/2014-47 zo dňa 9. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-21/2014-P zo dňa 18.02.2014, ktorým žalovaný zmenil napadnuté prvostupňové rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. ORPZ-KE-ODI1-1100/2013-P zo dňa 18.12.2013 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“) tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia žalovaného.

Krajský súd dospel v napadnutom rozsudku k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. V odôvodnení rozsudku sa prvostupňový súd zaoberal výhradne námietkou žalobcu týkajúcou sa tzv. blanketového odvolania, za ktoré právny zástupca žalobcu považoval svoje podanie z 24.01.2014, (súčasť administratívneho spisu správneho orgánu prvého stupňa). Právny zástupca žalobcu mal za to, že povinnosťou žalovaného bolo postupovať podľa § 19 ods. 3 správneho poriadku a pomôcť účastníkovi

konania k odstráneniu nedostatkov predmetného podania. Podané odvolanie totiž neobsahovalo odvolacie dôvody, a preto bol žalovaný podľa názoru žalobcu povinný vyzvať ho na doplnenie odvolacích dôvodov. S uvedeným sa krajský súd nestotožnil.

Prvostupňový súd poukázal na vzájomnú procesnoprávnu prepojenosť medzi ustanoveniami § 19 Správneho poriadku, ktorý obsahuje procesnoprávne ustanovenia dotýkajúce sa podania adresovaného správneho orgánu a ustanovení o odvolacom konaní (§ 53 a nasl. Správneho poriadku). Krajský súd konštatoval, že medzi účastníkmi nie je sporným, či žalovaný správny orgán druhého stupňa mal pri posudzovaní obsahu odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu vziať do úvahy právne kritériá náležitostí podania upravené v § 19 správneho poriadku.

Správne konanie pred správnymi orgánmi oboch stupňov tvorí podľa krajského súdu jednotný procesnoprávny celok, v rámci ktorého odvolací správny orgán bez ohľadu na obsah podaného odvolania alebo neuvedenie dôvodov odvolania, je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Z odvolania právneho zástupcu účastníka konania z 24.01.2014 sú zrejmé všetky skutočnosti definované zákonodarcom v § 19 ods. 2 správneho poriadku ako nevyhnutné náležitosti podania vo všeobecnosti (kto podanie podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje). Absenciou dôvodov odvolania právneho zástupcu účastníka administratívneho konania v odvolaní z 24.01.2014 teda vznikla správneho orgánu II. stupňa povinnosť preskúmať prvostupňové rozhodnutie a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v celom rozsahu, nie však procesnoprávna povinnosť vyzvať účastníka správneho konania na uvedenie dôvodov podaného opravného prostriedku.

V širšej procesnoprávnej súvislosti krajský súd konštatoval, že odvolací orgán v správnom konaní nie je procesnoprávne viazaný dispozičnou právnou zásadou, ktorá by mu prikazovala zaoberať sa len účastníkom konania označenými odvolacími dôvodmi. Je pritom vecou účastníka správneho konania, resp. jeho právneho zástupcu, že žiadne odvolacie dôvody vo svojom odvolaní neuviedol, a to napriek kvalifikovanému právnemu zastúpeniu advokátom. Bez ohľadu na obsah podaného odvolania a zvolený postup zo strany právneho zástupcu účastníka konania tak pri zachovaní všetkých práv účastníka konania vyplývajúcich zo základných pravidiel konania (§ 3 Správneho poriadku) vznikla pre žalovaný správny orgán právna povinnosť v odôvodnení rozhodnutia uviesť všetky právne významné skutočnosti, o ktoré oprel svoje druhostupňové rozhodnutie (§ 47 ods. 3, § 60a Správneho poriadku). Žalovaný správny orgán tak podľa názoru krajského súdu jednoznačne učinil a jeho rozhodnutie krajský súd považoval za náležité odôvodnené a právne vyčerpávajúce. Konštatovanie žalovaného v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia síce obsahovo nekorešponduje s obsahom podaného odvolania, avšak podľa názoru krajského súdu nemá za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Vzhľadom na celkový obsah vykonaného dokazovania a hodnotenie vykonaných dôkazov vrátane vyjadrenia žalobcu v správe o výsledku objasňovania priestupku prvostupňový súd považoval vykonané dokazovanie za dostačujúce a vec za náležité objasnenú.

Záverom ešte krajský súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžp/26/2011 zo dňa 28.11.2012.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania žalobca v prvom rade namietal, že krajský súd mu znemožnil realizáciu jeho procesných oprávnení ako účastníka konania a do značnej miery obmedzil resp. zmaril možnosť jeho aktívnej účasti na konaní tým, že neakceptoval žiadosť žalobcu o odročenie nariadeného pojednávania a následne prvostupňový súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu. Žalobca poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej vada konania uvedená v § 237 písm. f/ O.s.p. znamená vždy porušenie čl. 46 Ústavy

Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

K hmotnoprávnym vadám napadnutého rozsudku žalobca uviedol, že výklad krajského súdu je v rozpore s § 59 ods. 1 Správneho poriadku. Keďže na rozdiel od súdneho konania správne konanie neobmedzuje možnosť účastníka navrhovať a predkladať nové dôkazy aj v odvolacom konaní, naopak správny poriadok v § 59 ods. 1 doplnenie doterajšieho konania predpokladá. Opomenutím vyzvať účastníka konania na doplnenie odvolania o námietky k prvostupňovému rozhodnutiu mu podľa názoru žalobcu bola odňatá možnosť relevantnej právnej ochrany. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že napadnutý rozsudok je založený na nedostatočnom zistení skutkového stavu a v dôsledku toho aj na nesprávnom právnom posúdení veci, a naďalej trval na tvrdeniach obsiahnutých v žalobe.

Napriek tomu, že správny poriadok vyslovene neuvádza obsahové náležitosti odvolania, mal žalobca za to, že v zmysle spomenutého pravidla správneho konania a za využitia potrebnej miery správnej úvahy bol žalovaný za účelom náležitého zistenia skutkového stavu povinný skúmať existenciu a charakter dôvodov, ktoré žalobcu viedli k podaniu odvolania. Keďže sa však žalovaný odvolacími dôvodmi vôbec nezaoberal, prvostupňový súd mal podľa názoru žalobcu v súlade s § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. jeho rozhodnutie zrušiť. Prvostupňový súd však nezisťoval, prečo žalovaný odvolacie dôvody neuviedol, a ich existenciou sa nezaoberal ani v napadnutom rozsudku, čo ho viedlo k nepoužitiu správneho ustanovenia O.s.p. (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a zároveň znamenalo, že prvostupňový súd bez poznania odvolacích dôvodov ani len nemohol dostatočne zistiť skutkový stav.

Z povahy odvolania vyplýva, že odvolanie - aj napriek tomu, že to zákon výslovne neustanovuje - by malo obsahovať aj dôvody, pre ktoré sa podáva, aby z neho bolo zrejmé a zistiteľné, v čom vidí účastník správneho (priestupkového) konania nesprávnosť napádaného rozhodnutia, t.j. akých pochybení sa podľa účastníka prvostupňový orgán dopustil. Povinnosťou odvolacieho orgánu je totiž náležité objasnenie veci a obstaranie podkladov potrebných pre rozhodnutie o odvolaní - táto činnosť v sebe zahŕňa tiež to, aby odvolací orgán zisťoval dôvody, ktoré viedli účastníka k podaniu odvolania, čo vyplýva aj z ustanovenia § 32 ods. 1 a 2 v spojení s § 3 ods. 2 správneho poriadku. Pre postup podľa § 19 ods. 2 a 3 správneho poriadku je právne irelevantné, či účastník konania je alebo nie je zastúpený advokátom. Vychádzajúc z účelu zásady úzkej súčinnosti a povahy odvolania (ktoré má obsahovať dôvody namietajúce správnosť rozhodnutia) je správny orgán vzhľadom na vyššie uvedené dôvody podľa žalobcu povinný poučiť účastníka aj nad rámec výslovného znenia právnej normy, t.j. v danom prípade mal žalobcu vyzvať na doplnenie dôvodov podaného odvolania.

Záverom žalobca uviedol, že nezákonnosť rozhodnutia žalovaného spočíva aj v jeho nepreskúmateľnosti, nakoľko sa v ňom nijako nemohol vysporiadať s námietkami žalobcu, ktoré by boli vznesené v odvolaní za predpokladu, že by bol žalobca vyzvaný na doplnenie dôvodov odvolania.

3.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny a zároveň zotrval na svojom stanovisku obsiahnutom v napadnutom rozhodnutí či stanovisku k podanej žalobe.

Navyše žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán ako aj druhostupňový správny orgán pri rozhodovaní vychádzali z listinných dôkazov a podkladov, ktoré tvoria súčasť priestupkového spisu, a ktoré boli obstarané zákonným spôsobom a možno ich považovať za hodnoverné a presvedčivé. Správny orgán na dokazovanie použil všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutkový stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Žalovaný mal za to, že postupoval v súlade so základnými pravidlami konania a hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy, zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Priestupok bol podľa žalovaného dostatočným spôsobom zistený, zadokumentovaný a zhromaždené dôkazné prostriedky boli postačujúce pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné potvrdiť.

Podľa 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p.

Odvolací súd z obsahu administratívnych spisov zistil, že Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach (ďalej len „ODI OR PZ Ke“) začal dňa 10.12.2013 konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, zo spáchania ktorého bol podozrivý žalobca. Rozhodnutím č. ORPZ-KE-ODI1-1100/2013-P zo dňa 18.12.2013 ODI OR PZ Ke rozhodol, že žalobca ako obvinený z priestupku sa uznáva vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a v zmysle § 22 ods. 2 písm. a/ zákona o priestupkoch mu uložil sankciu - pokutu vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 12 mesiacov, odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcu taktiež zaviazal na úhradu trov konania vo výške 16,- €.

Žalobca podal dňa 27.01.2014, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu o priestupku, v ktorom uviedol, že navrhuje, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolacie dôvody neboli v podanom odvolaní obsiahnuté.

Na základe podaného odvolania žalovaný vydal dňa 18.02.2014 Rozhodnutie o odvolaní Č.: KRPZ-KE-KDI2-21/2014-P, ktorým zmenil napadnuté rozhodnutie o priestupku ODI OR PZ Ke zo dňa 18.12.2013 podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku tak, že vo výrokovej časti rozhodnutia za textom v znení: „Obvinený V. I. sa mal dopustiť priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tým, že dňa 17.10.2013 v čase o 01.25 hod. po ulici Národná trieda v Košiciach, v čase spáchania skutku viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky BMW 730D, evidenčného čísla vozidla N.-XXXS. ...“ vypustil text v znení: „počas zadržania vodičského preukazu“ a v piatom odseku výrokovej časti rozhodnutia o priestupku vypustil text v znení: „Týmto svojim konaním V. I. porušil § 4 ods. 1 písm. b/ a § 4 ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 137 od. 2 písm. p/ zákona č. 8/2009 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách a uznáva sa vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. c/, k/ zákona o priestupkoch“ a nahradil ho textom v znení: „Týmto svojim konaním V. I. porušil § 4 ods. 2 písm. a/ s poukázaním na § 137 ods. 2 písm. p/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uznáva sa vinným zo spáchania skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. c/ zákona o priestupkoch.“

Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb., Správny poriadok, proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania

odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Podľa § 60a správneho poriadku, ustanovenia prvej až tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní.

Podľa § 19, ods. 1 až 3 správneho poriadku, podanie možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice, alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Možno ho urobiť aj telegraficky alebo telefaxom; také podanie obsahujúce návrh vo veci treba písomne alebo ústne do zápisnice doplniť najneskôr do troch dní. Podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti. Pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Z odvolania proti rozhodnutiu žalovaného, podanom právnym zástupcom žalobcu, je zrejmé, kto odvolanie podal, akej veci sa týka i čo navrhuje, t. j. podané odvolanie obsahuje všetky všeobecné náležitosti podania tak ako to vyžaduje § 19 ods. 2 Správneho poriadku. Správny poriadok vo svojej štvrtej časti, kde je upravené odvolacie konanie, neuvádza ďalšie osobitné náležitosti, ktoré by odvolanie malo obligatórne obsahovať. Taktiež zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v tretej časti, v ustanoveniach § 81 a § 82, neupravuje osobitné náležitosti odvolania proti rozhodnutiu o priestupku. Odvolací súd teda konštatuje, že nebolo povinnosťou žalovaného vyzývať žalobcu na odstránenie väd odvolania, nakoľko podané odvolanie obsahovalo všetky, správnym poriadkom požadované, všeobecné náležitosti podania a zároveň na prejednávanú vec vzťahujúce sa osobitné predpisy nevyžadujú žiadne ďalšie osobitné náležitosti, ktoré by malo odvolanie proti rozhodnutiu o priestupku obsahovať.

Odvolacie konanie v správnom konaní tvorí jeden celok s prvostupňovým konaním, a teda účastníci konania môžu až do vydania rozhodnutia o odvolaní uvádzať nové skutočnosti a navrhovať dôkazy. V odvolacom konaní taktiež platí, že odvolací orgán je oprávnený a súčasne povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Odvolací orgán preskúmava zákonnosť postupu prvostupňového orgánu, ako aj zákonnosť a vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že bez ohľadu na to, aké námietky uvedie účastník konania v odvolaní, odvolací orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Tak tomu bolo aj v danej veci.

Aj z uvedených zásad vzťahujúcich sa na odvolacie konanie vyplýva, že žalobca nepostupoval správne, keď sa spoliehal na to, že správny orgán bude odstraňovať vady podaného odvolania. Podané odvolanie vady nemalo, zároveň z charakteru odvolacieho konania, tak ako už odvolací súd uviedol, vyplýva, že odvolací správny orgán je povinný preskúmať napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu, bez ohľadu na odvolacie námietky. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi a úvahami krajského súdu, keďže správny orgán odvolacie konanie ukončil vydaním meritórneho rozhodnutia a odvolacie konanie nezastavil.

S odvolacou námietkou žalobcu o porušení § 250g O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. krajským súdom pretože vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu na pojednávaní dňa 09.09.2015 sa Najvyšší súd SR nestotožnil. Po oboznámení sa so súdnym spisom krajského súdu odvolací súd konštatuje, že žalobca bol na termín pojednávania predvolaný prostredníctvom svojho advokáta. Predvolanie bolo doručené dňa 17.08.2015, t.j. bola zachovaná lehota na prípravu pred pojednávaním. V spise sa nachádza ospravedlnenie neúčasti žalobcu na pojednávaní zo dňa 08.09.2015 so žiadosťou o odročenie. Dôvodom mal byť zdravotný stav žalobcu. Z priloženého lekárskeho nálezu - správy zo dňa 08.09.2015 vydaného o 11:34 hod. odvolací súd nezistil, že by ošetrojúci lekári uviedli, že žalobca nie je schopný dostaviť sa na pojednávanie dňa 09.09.2015. Rovnaká skutočnosť je zaprotokolovaná i v zápisnici z ústneho pojednávania krajského súdu na l.č. 44 súdneho spisu.

Na podklade uvedeného dospel Najvyšší súd SR k záveru, že krajský súd žalobcovi neodňal možnosť konať pred súdom. Na pojednávaní dňa 09.09.2015 žalobcu zastupovala advokátka podľa substitučnej plnej moci. Navyiac žalobca nepredložil doklad o práceneschopnosti, preto skutočnosť, že sa žalobca osobne nezúčastnil pojednávania je potrebné vnímať ako jeho osobné rozhodnutie, s ktorým sú samozrejme spojené i následky. Avšak tieto Najvyšší súd SR nevidí ako pochybenie v postupe krajského súdu a to aj s poukazom na § 250g ods. 2 O.s.p., keďže ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia, môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti, konanie sa nesmie z tohto dôvodu len prerušiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, dokončil Najvyšší súd SR odvolacie konanie podľa doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.